

မိတ်ဆက်စကား

စာပေဂန္ထဝင်များ၌ တိရစ္ဆာန်ကို အထိမ်းအမှတ် သင်္ကေတပြု၍ ရေးဖွဲ့ကာ ပုံပြင်ဟု ရှိသည်။ ဥ ဂျာဗု အလယ်ခေတ်က အနောက်နိုင်ငံတွင် ဖြစ်ပွား ရေးနာမ် (Reynard the Fox) ပုံပြင်သည် အလွန်လူကြိုက်များသည်။ ထိုကဲ့သို့သော ပုံပြင်များမှ ချော်ဆာ အမည်ရှိ အင်္ဂလိပ်လင်္ကာဆရာသည် သူ၏ ပုံပြင်လင်္ကာများကို ရေးသားသည်။

ထိုပုံပြင်များသည် တခုနှင့်တခု သဘာဝချင်း ဆင်ဆင်တူကြသည်။ ပုံပြင်နှင့် ပတ်သက်သော ဒေသဆိုင်ရာ အမျိုးသားများ၏ ယဉ်ကျေးမှုနှင့် အဓိကအကျင့်တို့ကို ဖော်ပြတတ်သည်။ တိရစ္ဆာန်တို့၏ အကြောင်းမှာ လူတို့၏အကြောင်းပင်ဖြစ်သည်။ လူ့ အများနှင့် မတူသော ထူးခြားချက်များနှင့် ဂုဏ်သတ္တိများ ရှိရာ ၎င်းတို့ကို တိရစ္ဆာန်၌ တင်စား၍ ပြသည်။ လူရှင်ဘားမင်း၏ ငထွေချောင်းကွေ့ ပုံပြင်များသည် လူမျိုးစရိုက်ကို အထိမ်းအမှတ်ပြု၍ ဖော်ပြရုံမျှမက ဝတ္ထုကြောင်းပြောရာ၌ နားထောင်ကောင်းအောင်လည်း ဖော်ပြသော ပုံပြင်များ ဖြစ်သည်။

သူတိရစ္ဆာန်များသည် အမေရိကန်တို့ကို တင်စားပြောဆိုသော တိရစ္ဆာန်များ ဖြစ်သည်။ ထိုတိရစ္ဆာန်တို့ စကားစမြည်ပြောပုံမှာ သဘောသဘာဝနှင့် စိတ်နှလုံးရိုးသားသောသူတို့၏ ပြောပုံအတိုင်း ဖြစ်သည်။ အမေရိကန်ကျေးတောသားတို့ ပြောပုံပြောနည်းအတိုင်း မပေးအေးအေးနှင့် မိမိပြောချင်တာကို ထပ်ကာထပ်ကာ ပြောသော နည်းမျိုးပင် ဖြစ်သည်။ ဒေသကို သရုပ်ဖော်သည်မှာလည်း ရိုးရိုး ဖြစ်ပါသည်။ နျူးအော်လီယန်နယ် ပတ်ပတ်လည်ရှိ ကျေးလက်ဒေသကို

နောက်ခံထား၍ ရေးပါသည်။ ဤကဲ့သို့ ရေးရာ၌ အလွန်အရေးပါသော အချက်တချက် နှစ်ချက်၌သာ အသေးစိတ် စာပန်းချီခြယ်သော နည်းအတိုင်း ရေးပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဝက်သစ်ချပင်အကြောင်း၊ ရေညိုအကြောင်း၊ ဟာရီကိန်းမုန်တိုင်းအကြောင်းတို့ကို ဖော်ထုတ်ပြသရုံ မျှသာ ဖော်ထုတ်ပြသသော်လည်း ကျွန်ုပ်တို့ အမေရိကန်များကား စာရေးသူ ဆိုလိုချက်ကို ကောင်းကောင်း နားလည်ကြပါသည်။

ယခု 'ဇီးကွက် ဇီးကွက်....' ပုံပြင်တွင် ယခင်ထုတ်ဝေသော ပုံပြင်နှစ်ခု၏ အတိုင်းပင် ဖော်ပြထားသော တိရစ္ဆာန်တို့သည် သူတို့ သရုပ်ဖော်ရမည့် ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ လူဂုဏ်သတ္တိတို့ကို ကိုယ်စားပြုကြပါသည်။ ဆရာကြီးရက်ကွန်းမှာ ဖိတ်ဟောင်းကြီးဖြစ်ပါသည်။ သူသည် သတ္တဝါများ ရန်ဖြစ်သည်ကို ငြိမ်းအေးအောင် ဆောင်ရွက်ပြီးလျှင် ခေါင်းဆောင်လုပ်ပါသည်။ မည်းမှောင်သော အသွေးအရောင်ရှိသည့် မြက်လျှော့ခြေဖြစ်သူ တရားသူကြီးဦးမဲကား သူဝသီအတိုင်း စကားပြောလျှင် စကားပုံဖြင့် ပုံခိုင်းပြောတတ်သည်။ သူ့မှာ စကားပုံများ အလွန်ကြွယ်သော်လည်း စကားပုံများမှာ မည်မျှမှန်မှန် အလွန်ဟောင်းနွမ်းနေပါပြီ။ ဖားအိုကြီးကို ဂီတဝိုင်းအဖွဲ့ခေါင်းဆောင်အရာ၌ ထား၍ ဖော်ပြပါသည်။ ယုန်ကလေးမှာမူ ဘာမျှ အရာရောက်သူ မဟုတ်ပါ။ ပျော်ပျော်နေ ကိုယ့်လူရေ ဆိုသော သဘောအတိုင်းသာ နေတတ်ပါသည်။ သို့သော် ဒုက္ခနှင့် တွေ့တော့မှ မရွှင်နိုင် မပြုံးနိုင် ဖြစ်လာပါသည်။ ချောင်းကွေ့ထဲသို့ မြေခွေးငမဲ့သည် တပည့် ကြွက်ကြီးများနှင့်အတူ ဝင်ရောက်လာပြီးသည့် နောက်ပိုင်းတွင် ထို လေးဦး သားမြေခွေးကို ခံ၍ ချကြပါသည်။

မြေခွေးငမဲ့ကား ရိုးသားစွာ နေထိုင်စားသောက်သူတို့၏ အသိုက် အဝန်းထဲ ဝင်ဆံ့အောင် မိမိ၏ မနောဆိုး အကျင့်ဆိုးများကို ဖုံးကွယ်၍

သနားစရာကောင်းအောင် ဟန်ဆောင်သူဖြစ်သည်။ ထို့နောက် သူသည် တိရစ္ဆာန်လောကကို လိမ်ကောက်လှည့်စားသည်။ နောက်ဆုံးတွင် ခေါင်းဆောင်မှုရအောင်ယူ၍ တိရစ္ဆာန်များတို့ကို အဓမ္မအလုပ်၌ အသုံးချနိုင်အောင် လေ့ကျင့်ပေးသည်။ သူသည် ဤသို့လုပ်ရာ၌ ပထမသော် ဖြည်းဖြည်း ဖြည်းဖြည်း သည်းခံ၍ လုပ်သည်။ ဦးဆုံး၌ လူမှာ ဆိပ်ကမ်းကြွက်တကောင်သာ နောက်လိုက်အဖြစ်ဖြင့် ရထားသည်။ နောက်တွင်မူကား ကြွက်မိုက်များကို တပ်ကြီးသဖွယ် စုဆောင်း လာလေသည်။

ဤမိတ်ဆက်စကားဖြင့် ကျွန်ုပ်သည် စာရေးသူ၏ ဝတ္ထုကြောင်းကို ထုတ်ဖော်ရန် မသင့်ပါ။ ဤ 'ဇီးကွက်.... ဇီးကွက်....' ကဲ့သို့သော ပုံပြင်မျိုးကို လူကြီးလူငယ် ပရိသတ် နှစ်မျိုးစလုံး ဖတ်ပျော်ကြပါလိမ့် မည်။ လူကြီးများက ဥပမာတင်စားပြောဆိုသည်ကို ကြိုက်ကြပါလိမ့်မည်။ ကလေးလူငယ် ပရိသတ်တို့က ဝတ္ထုကြောင်းပြောပြပုံကို ကြိုက်ကြပါလိမ့်မည်။ ကျွန်ုပ်တို့ကလေးတို့က ဤပုံပြင်ကို ဖတ်ရာ၌ မိမိကိုယ်ကိုယ် မိမိ ကလေးသူငယ် ပြန်ဖြစ်သွားသလို သဘောထားပြီး စကားပြောပါသည်။ ပုံပြင်၏ အစ၌ ပါသော ဆရာကြီးရက်ကွန်း၏ အဖွင့်စကားကိုပင်လျှင် စတင်၍ သဘောကျပါသည်။ ပုံပြင်ထဲမှာပါသော ပထမ ဥပမာပျော်တို့ကို ခေတ္တခေါက်ထားပြီး ဝတ္ထုကြောင်းအတိုင်း ကလေးများ ဖတ်သလို ဖတ်ကြလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ပါသည်။

ဘင် ဘားမင်း၏ ပုံပြင်များသည် ဂန္ထဝင်မြောက်ပုံပြင်များ ဖြစ်ပါရာ ၎င်းတို့ကို ဘာသာအမျိုးမျိုး ပြန်ဆိုသောအခါ နိုင်ငံခြား ဝါသနာတင် ကြိုက်ကြသောကြောင့် သူပုံပြင်များသည် အမေရိကန် ဝတ္ထုကို နိုင်ငံခြားဆက်ဆံရေးကောင်းအောင် လုပ်ပေးရသော ဝါသနာများနှင့် တူပါသည်။ အခြား အမေရိကန်စာအုပ်များထက်ပင်

ပို၍ ဆက်ဆံရေးကောင်းအောင် လုပ်ပေးနေသည်ဟုလည်း ကျွန်ုပ် ထင်ပါသည်။ ဂျာမန်လူမျိုးတယောက်ကမူ 'ကျွန်တော်သည် အမေရိကန်လူမျိုးတို့၏ မစွစွပီမြစ်အကြောင်းကို အလွန်နှစ်ခြိုက်ပါသည်။ သို့သော် ဘင်ဘားမင်း၏ ပုံပြင်တို့ကို ဖတ်လိုက်ရသောအခါ စာရေးသူနှင့် မစွစွပီမြစ်ကို ခါတိုင်းထက် ပို၍ နှစ်ခြိုက် ခင်မင်လာပါသည်' ဟု ပြောဖူးသည်။

ဘင်ဘားမင်း၏ ပုံဝတ္ထုများသည် ငြိမ်းချမ်းသော စိတ်နှလုံးဖြင့် ရေးသော ပုံဝတ္ထုများဖြစ်သည်။ နှလုံးသားထဲမှ ထွက်လာသော စိတ်ချမ်းသာခြင်းတို့သည် သူ ရေးသားထားသော စာထဲမှာ စိမ့်ဝင်နေပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့နိုင်ငံတွင် စစ်နှင့်တကွ အဓမ္မအကြမ်းဖက်ခြင်းကိစ္စတို့တွင် ပါဝင်ပတ်သက်ခြင်း မရှိသူတို့က စိတ်နာစရာ အာယာတတို့ကို ရေးကြသားကြသည်မှာ ဤခေတ်တွင် ထူးဆန်းလှပါသည်။ သို့သော် ဘင်ဘားမင်းမှာကား ပထမကမ္ဘာစစ်အတွင်း စစ်ထဲဝင်ရာမှ ဒဏ်ရာ ရခဲ့သူဖြစ်ပြီးနောက် ဘေးအန္တရာယ်များသော အလုပ်တို့ကို လုပ်ခဲ့ဖူးသော်ငြားလည်း သူသည် လူ့ဘဝဆိုသည်မှာ ချစ်ခင်မြတ်နိုးစရာ ဖြစ်သည်ဟုသော အမြင်နှင့်သာ စာရေးသည်။ အာဖရိကတိုက်တွင် ဘေးအန္တရာယ်အမျိုးမျိုးကို ရင်ဆိုင်ရသော ဘဝ၌ ကျွန်ုပ်တို့ပြုနေကြ The Street of the Laughing Cannel ဟုသော စွန့်စားခြင်းဝတ္ထုကို ရေးသောအခါ အဆိုပါ လူ့ဘဝကို မြတ်နိုးခြင်းသဘောများကို ပြဆိုခဲ့သည်။

ဘင်ဘားမင်း၏ စာများသည် လူ့ဘဝကို ရှင်ပျော်စရာ ဝေဖန်ပိုင်းခြားပြခြင်းကြောင့် အစဉ်အမြဲ တည်ရစ်လိမ့်မည် ကျွန်တော်ထင်ပါသည်။